

- И върхъ кого не изгърва неговата свѣтъ-
лина?
(4) И бгѣй, какъ може чловѣкъ да се о-
правдае предъ Бога?
Или какъ може да е чистъ роденный отъ
жена?
(5) Ето, и самата луна не е свѣтла
И възбднѣ не сж чисти прѣдъ него,
(6) Колко по малко чловѣкъ, *който е гадъ,*
И чловѣчески синъ, *който е червѣй!*

ГЛАВА 26.

- А Иовъ отговори и рече:—
(2) Каква помощъ си далъ ти на, немощ-
ныйтъ?
Какъ си спасилъ мишца некрѣпка?
(3) Какъ си свѣтъвалъ немждрийтъ?
И какъвъ свършенъ разумъ си показалъ?
(4) Кому си думи възвѣстилъ?
И чие дихание е излѣзло изъ тебе?
(5) Мъртвитѣ долу треперятъ,
Водитѣ, и които обитаватъ въ тѣхъ.
(6) Голъ е адъ прѣдъ Него,
И погибелъта нѣма покривъ.
(7) Простира сѣверътъ върху пустота:
Окача земята на нищо.
(8) Вървава водитѣ въ облацитѣ си;
И облактѣ не се продава изподъ тѣхъ.
(9) Покрива лицето на прѣстолътъ си:
Просира облактѣ си върху него.
(10) Обиколилъ е водитѣ съ прѣдѣли
Дори до крайтъ на видѣлната и на
тъмнината.
(11) Небеснитѣ стълпове треперятъ
И ужасаватъ се отъ заурѣщенето му.
(12) Обзаурѣшава морето съ силата си,
И съ разумътъ си смирява гордостъта му.
(13) Червътъ духътъ си украси небесата:
Ржката му създаде оббѣгающата Змия.
(14) Ето, тѣзи сж краища на патищата му;
Но колко малко пѣщо чуемъ за него!
И грѣмътъ на силата му кой може да
разумѣе?

а Як. 1; 17. б Гл. 9; 8. в Псал.
б Гл. 4; 17, и др. 24; 2. 104; 2, и др.
15; 14, и др. в Прит. 30; 4.
а Гл. 130; 3. 143; 2. г Гл. 38; 8. Псал.
б Псал. 22; 6. 33; 7. 104; 9.
— Прит. 8; 29.
а Псал. 139; 8, 11. и Иер. 5; 22.
Прит. 15; 11. д Исх. 14; 21. Псал.
Евр. 4; 13. 74; 13. Иса. 51; 15.

ГЛАВА 27.

- И продължи Иовъ бѣсѣдата си и рече:—
(2) Живъ е Богъ *акойто отметна садътъ*
ми,
И Всесилный който огорчи душата ми,
(3) Че прѣвъ всичкото врѣме *додѣ* е диха-
нието ми въ мене,
И духътъ Божий въ козритѣ ми,
(4) Устнитѣ ми нѣма да проговорятъ (не-
правда,
И языкътъ ми не ще продума лъстъ.
(5) Да не бѣде да ви оправдамъ!
Додѣ издѣхна бѣзма да отметна незло-
бието си отъ мене.
(6) Ще държж правдата си, и не щѣ да я
оставя:
Сердцето ми не ще мя обличи додѣ съмъ
живъ.
(7) Неприятельтъ ми нека е както нечести-
вийтъ,
И койго възстава противъ мене както
беззаконныйтъ.
(8) Защото *дока* е надеждата на лицемѣ-
рьтъ
Ако похити, ако истръгне Богъ душата
му?
(9) Ще послуша ли Богъ викътъ му.
Когато го сподети бѣда?
(10) Ще намѣри ли наслаждение въ Все-
силнаго?
Ще призовава ли Бога въ всяко врѣме?
(11) Ще ви научъ *това което е* въ Бо-
жията ржка:
Каквото има при Всесилнаго не щѣ да
скрихъ.
(12) Ето, вий всинца видѣхте;
Защо прочее бивате толковы съвсѣмъ
суетни?
(13) Това е отъ Бога дѣлътъ на нечести-
вийтъ чловѣкъ,
И наслѣдното на паслиничѣтъ.

Иер. 31; 35. б Гл. 35; 12. Псал.
б Псал. 33; 6. 18; 41. 100; 7.
ж Иса. 27; 1. — Прит. 1; 28. 28; 9.
а Гл. 34; 5. Иса. 1; 15. Иер.
б Гл. 2; 9. 13; 15. 14; 12. Иез. 8; 18.
б Гл. 2; 3. Мих. 3; 4. Иоан.
б Дѣян. 24; 16. 9; 31. Як. 4; 3.
б Мат. 16; 26. Лука ж Гл. 22; 26, 27.
12; 20. — г Гл. 20; 29.